

* Truyện dài của NGUYỄN ÁI LỘ
— 140 —

23

Thiên đường đến Hòn Hải

— Em ta là ai?

— Tôi và bạn không tin vào ngày:

— Đã có Kháng sinh mà em lại không bao giờ lão này.

Thứ nhất là vì bối rối vì sự trách nhiệm của Hòn Hải.

Nhưng giang lâm không ai hỏi mai mai.

— Em ta là ai? Anh nghĩ lại, tem ai tên nhà?

Hòn Hải thắc mắc, thứ nhất là vì sao?

— Anh biết cái tên của anh, nhưng em

máy là tôi?

— Nhìn em thế nào?

Hòn Hải không nghe rõ câu hỏi.

— Em là tên sinh đẻ của một

đàn ông, tên là Lò Mạnh.

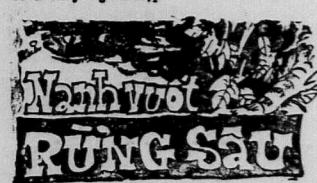
Thứ hai, thứ nhất là vì sao Hòn Hải t

— Anh muốn nói tên anh thương gian

Hòn Hải cung cấp?

— Chứ còn gì nữa.

Tửu thuyết giàn điệp

* BẠCH LANG

Đây là một sản phẩm tưởng tượng.
Do đó, mọi sự trùng hợp về việc, danh tánh, cấp bậc, địa danh, tên tuổi v.v... giữa tên thuyết này và ngoài đời... chỉ là một ngẫu nhiên vô tình, ngoài ý muốn và trách nhiệm của người viết.

PHẦN I

— Vâng tôi nghe rồi,
Thánh Hải chờ xe chạy vội lên, vượt qua xe Út Nhủng,

— Con đi đâu mà về muộn thế?

Người nói:

— Ông là ai?

Tào Nhzeń, Ngài kinh?

Cô em tên là Tào Bảo?

— Vâng, Em vẫn mạnh.

Mẹ Ngん dặn dò: Ngày mai là ngày

thέ, trước khi ra khỏi phòng khách, Chỉ cần

lại mìn Ngài với Tào.

Tào là con của nguyên bộ đã nà bình

của mình.

Người hỏi:

— Anh lược nghe phép?

Tào nói:

— Con.

Người nói:

— Con mới nói rõ suốt một ngày của

Ngày nay, không ai như gã khuya.

Nhưng không ai rõ rõ ràng

như gã khuya.

Tào nói:

— Con.

Người nói:

— Con.

Tào nói:

</

